

KNJÍŽICA (DRUGA)

MILOST

¹NAASLOVI U KNJIŽICI (DRUGOJ)

II. Milost

Litanije LJubavne	7	
Kad č š počinuti, Gospodine!?	13	
NJegov miir	14	
Isus p <i>ii</i> še po prašini	15	
Gamalielova sluutnja	17	
Vj <i>er</i> a	18	
Ufanje	19	
LJubav	20	
Oo, čovječe!	21	
Misao s neba (za S. S. K.)	22	
Siina si nam poslao	23	
Otac naš	24	
J/88	25	
Advocata nostra	26	
“Do sedam puta?”	27	

IV. MMXX. - Experimenti globali anno

Krunič-19 na Veliki Peetak 20.	31	
Stoljeće XXI.	32	
Margareti, Luciji i Faustijini	33	
Pravila nova u Od Nevjere Doba	34	
Ludost Božja	35	
Novomu znanstveniku	36	
Jučer. danas, sutra	37	
TM, yoga, zen i iine izpraznosti	38	
B-B-C	39	
Život i smrt	40	
Gdje nam je dom?	41	
Završno izvješće kao (o)poruka	42	

¹Pojašnjenje o pravopisu

Načelo je da se čuva tvorba, a izgovor koliko se može - ne remeteč tvorbu:

- glasa zapisan slovom “*Č*” (“*č*”) zamjenjuje standardno “*Ć*” (“*ć*”);
- dvostruko napiisan samoglasnik je dug;
- podcrtano slovo (samoglasnik ili “*r*”) označuje glavni (jednaci težinski) naglasak u višeslogovnoj riječi;
- suglasnik s točkom izpod sebe jedva se čuje ili se, često, ne izgovara.

Neobvezujući dogovor o pojednostavnjenju: **Ako je težinski slog prvi, ne’trieba ga označiti.** (Dakle, ako je težinski slog prvi, ne’trieba ga označiti, ali ovo znatno pojednostavnjenje nii’smo ovdje primijenili.)

VII. Čet'ri žene - Bezimene (i još jedna!)

Čet'ri žene bezimene - Prolog	49
Na Jakovljevu zdeencu	50
Dietca, psič i mrvice	52
Elizabeta druga	53
<i>Vidiš li ovu ženu?</i>	54
“Ukradena” milost ili Uslišana “priestupnica”	55

VIII. Silva Rerum

Mač i Miir	59
Mii - suvriemeni krščani	60
“Jaa znaam: Isus i Marija!”	61
Što bolii najviše?	62
Družtvene mreže	63
“Western“ vs. “Potjera”	64
Vukopisno svetogrđe ili Što i koga “iš-čekujemo”?	65
Propuh (subkulturni) od iztočnih straana	66
Volja Otčeva	67
Zaavjesa Hraamska	68
Trii stuupa	69
U Onaj Daan	70
..., jer ...	71
Hirošima vriišti - Nagasaki moli!	72
XXX	

II. MILOST

*“Uistinu, ako ne povjerujete da **Jaa Jesam**, umriet ćete u griesima
svojim.”*

²LITANIJE LJUBAVNE

Susret što ne'bii fatamorgaana

(*"Ištite i dat će vam se; tražite i naačl ćete; kucajte i otvorit će vam se."*)

ili

Hiiman bez kraja - prepjevani

(*"O ljuubavu Tvojoj, Gospodine, pjevat ću dovieeka."*)

ili, jednostavno,

ONA

(*O NJooj i po NJooj, NJemu što se pjeva,
zauviek traje - ne zastarjeva!*)

Ona je oovdje kao i svagdje;

Ona je sada kao i svagda;

Ona je žiiva i vasda mlaada;

Ona cieelim svemirom vlaada.

Ona je svakom' - usrdna naada.

Ona je stvaarna i nestvaarna -

- imaginarna i realna;

Ona je Fa(c)ta-i-Morgana;

Ona je zvieezda svietlohrana.

Ona je - Suunce viečnoga daana.

Ona jest biila - i nii'je biila;

Ona se meni, oholu, skrila;

Ona je skladnost nebeskih siila;

Ona je čeežnja mojega bila.

Ona je mene - obgrlila.

Ona bii siilno iznenadeenje;
 Ona bii tvrdo prizemljeenje;
 Ona bii goorko otrieznjeenje;
 Ona bii krotko uzvišeenje.
 Ona bje moje - oživljeenje.

Ona je protusnovideenje;
 Ona je žeednu provideenje;
 Ona je čvrsto usidreeenje;
 Ona je laghko okriljeenje.
 Ona bii - moje novo rođeenje.

Ona je biila svietlost u taami;
 Ona je biila melem na rani;
 Ona je biila košmar u glaavi;
 Ona je biila reed sviju stvaari.
 Ona mi posta - Učitelj praavi.

Ona je Milost nedozvana;
 Ona je krikom izazvana;
 Ona je Svietlom odaslana;
 Ona je blieskom oslikana.
 Ona je meni - darovana.

Ona je vatra što žeže i paali;
 Ona je voda što pere i taazi;
 Ona je kiipteča vihorni snaga;
 Ona je ruuka k'o lahor blaaga!
 Ona je od'onda sva - moja Draaga.

Ona me vodi kuda jaa nee'ču;
 NJooj prema miisli sve moje skreeču;
 Ona je borba mi neprestana;
 Ona je Miir za olujnih daana.
 Ona je - Sreča svim' obečana.

Ona je zaborav grooznih mi poruuga;
 Ona je odput sveg' mojeg duuga;
 Ona se ne sjeća straašne m' ludosti;
 Ona me priima sva u nježnosti.
 Ona je - Oprost prepun milosti.

Ona je suučut djelotvorna;
 Ona je pomoć pravodobna;
 Ona se množi kad sebe daaje;
 Ona za svoju korist ne'haje.
 Ona je - čisto Sebedaarje.

Ona u očaju Ufanje daaje;
 Ona veseelju ne'daa da laje;
 Ona je Utjeha u svakoj žalosti;
 Ona je Raazbor u veleradosti.
 Ona je srđce prepuno - Muudrosti.

Ona mi šap'će što triebam žuudjeti;
 Ona razsvietljuje čemu ću teežiti;
 Ona pokazuje čim ću se sluužiti;
 Ona je ono što mooram pružiti.
 Ona me nuka - svakomu sluužiti!

Ona je izkra za nadahnuće;
 Ona je Sila za porinuće;
 Ona je Kriepost za uztrajuće;
 Ona je vieenac za postignuće.
 Ona je - Spokoj za izpraznuće.

Ona je od'zla najčvršća braana;
 Ona je čuvaar duhovna staana;
 Ona je zaaštita od obmaana;
 Ona je utvrda neziidana.
 Ona je - Hridina postojana.

Ona je staza u bezpuću;
 Ona je smjerokaz pri skrenuuću;
 Ona je ruuka pri posrnuću;
 Ona je pomouć u klonuuću.
 Ona je - Puut k uzkrsnuuću.

Ona je žiižak u tmuši i smuutnji;
 Ona je Saavjet u velepomuutnji.
 Ona je Praavda prepuna milosti;
 Ona je Slovo u puroj čistosti.
 Ona je - Istina u svojoj lieposti.

Ona je Jelo što kriepi i lieeći;
 Ona je trn što oholost prieeći;
 Ona je Piie što srdce raduje;
 Ona je Štiit mu da se ne zatruje.
 Ona je Hraana što j' duuša blaguje.

Ona je Laažca iz srdca 'zgnala;
 plood njegov - Smrt, Ona je z'trala;
 odtad me buudi od mirnih saana
 kristalna Zora novoga daana.
 Ona je - Život, a ne nirvana.

Ona propiise ljudske ukiida;
 okove njihove Ona razkiida;
 i, tko ih donosi, taj Njuu ne'pozna;
 zaakoni njegovi NJooj su uvrieda.
 Po NJooj i u NJooj je moja - Sloboda.

Bez NJee sam brood na suuhu doku;
 bez NJee sam drznik na svodu visoku;
 bez NJee jaa rob sam svakomu poroku;
 bez NJee sam biednik u vlastitu oku.
 Bez NJee jaa tek sam - mrtvac na životu.

Bez NJee je bezvriedna svaka miisao;
 bez NJee nestaje posljednji smiisao;
 bez NJee n'je ništa čisto ni sveeto.
 Bez NJee se sbiiva da čovjek čeesto
 ne'grli bližnjeg', već/- stvaar il' pseto.

Ona je brjeme mi svakodneвно;
 Ona je kriilo nadsvetežno;
 Ona je muka mi bez prestanka;
 Ona je radost sva, nadzemaljska.
 Ona je - LJUBAV VJEČNA, božanska.

⋮

Ona je sebe saama oplieenila;
 Ona je ljudsko tieelo odjenula;
 Ona se s njiime u'smrt odtisnula;
 Ona je njega slaavno uzkrsnula!
 Ona je tako sve naas - odkuupila.

Čudo nad čudima i za bezsmrtnike
 (zašto li haje za smrtne griješnike?)!
 Ta, anđela mnoštvo odbaaci dovieeka
 (*Tibi non serviam!* - kad čuu se jeka).

Koliko li Ona ljuubi - čovjeka!!!

Tko god NJuu traazi, taj Ju i nalazi;
 i kad Joj pokuca, žurno mu otvaara;
 što dušom zaiste, obilno dobiiva.
 Milina NJezina i kosti prožima -
 - razstanka od'NJee više ne'ima.

Po'NJooj nam biiva sve iino jasno;
 bez NJee je znaanje prečesto opasno,
 a razum bez NJee plodi užasom.
 Ona Jest Paradoks svooj ljudskoj pameti,
 al' NJemu u'NJooj svak' će se klanjati.

...

Ona je Tvoorac neumorni.
 Ona je Duh sveživotvorni;
 Ona je, svieetu i vieeku, shvatil:
 jediini Otac, jediina Mati.
 Ona će svakom' - Suuđcom postati.

...

Ona je Aalfa i Omega;
 Ona je Prva i Posljednja;
 Ona ne započe niti će prestati;
 Ona ne nastade niti će nestati.
 Ona će, **vjeruj** - ni ne'htij znati!,
 svedobnim mirom nad svima sjati.

³Kad *č*ěš odpocinuti, Gospodine!?
 (“*Otac mooj neprestano raadi, zato i jaa raadim.*”) [N.Z.; Ivan]

I reče Boog: “Neka bude ...!”

I bii tako.

I vidje Boog da je dobro.

...

Tako bude večer, pa jutro -

- daan peeti.

A od daana šeestoga,

kad me na sliku Svoju prastvori,

Tii samo jednokrat,

sutradan,

od posla se velebna odmori.

Jer, kad s Duhom mi udahnu život -

- dušu stvarajuću,

i kad mi darova slobodu

za ljubav -

- sveodkupljujuću,

dade mi,

nad djelima rukuu Tvojih,

i moć strasnu -

- razarajuću.

I tek sinoć razumjeh Rieč

što Ti celom postade,

poslanu mi - Spasujuću,

koja me izbavlja,

većna neg' od Zlooga -

- od mene saamoga.

Oo, sveži mi ruuke zlotvorne

i zapetljaj jezik bezočni,

pa, napokon,

počini, Gospode,

od nedjela mojih bezumnih!

⁴NJegov Miir

(*“Kojii Z_aakon T_vooj l_juube, velik miir už_iivaju, ni o’što se oni ne
spotiču.”*)
[Ps. 119 (165.)]

Prispod_obit’ se
ne’može,
jer,
k’o zv_iezda daleko je
i kad kaažem:
priib_ilžno je.
Kad god č_uješ:
“Tlaap_nja pu_usta - eto, too je!”,
znaj,
to Zaavod_nik od zaav_isti
kroz t_rbuhe zaved_eni_h
šk_rguč’ z_ubiim
bjesoz_obori.
Svaka miis’o, svaka rieeč,
svaka sli_ka, svaki pje_ev
tek je dim
koj’ zamagljuje
srđcu što se očit_uje!
I,
dok bjes_nii pak_len’ piir,
u duu_ši je mo_joj -
- Miir.

⁵Isus piiše po prašini

(“Tko je od vaas bez grieeha, neka prvi naa’nju baaci kamen.”)

Što ’no u prašini napiisa Isus⁶?

Ono što prašina držati može -
 - do prvoga vjetra il’ jutarnje rose:
 ono što ljuudi Zaakonom zovuu -
 - da bez srdaca suude po slovu;
 kad ljuubavi neemaju,
 da se na nešto, ipak, pozovu.
 I tako, oondje, pokaaza Isus:
 da bez’NJega propiisi - svi izprazni su.

A LJubav nam doode -
 - mii ne uzvraatismo;
 Slovo se uputi -
 - mii ne prepoznasmo;
 Vraata nam otvori -
 - mii ne unijidosmo;
 Spaasenje nastuupi -
 - mii ga odbaacismo.

Pa tako u Saavezu, al’ bez Punine,
 mnogi i danas žiive sred tmine;
 propiisi broojni izpletoše mrežu
 da, sada slobodne, u rooblje sveežu.
 Žrtve se paale i kaad se uzdiže,
 al’ prošnja bez ljuubavi do’NJega ne’stiže.
 Jer zaasluuga neema kad Zaakon se vrši,
 tek tko ga uzljuubi - taaj ga i izvrši.

⁵st010115

⁶“Pred vama, evo, stoji Rieeč Otčeva **utielovljena**, ali ju vii ne prepoznajete već ju izkušaaavate pozijavajući se na onu daavno **zapiisanu**.” Nažalost, nitko ne pročita što napiisa Isus!

I nii'je Zaakon da grieeha ne'bude -
 - ta tek po'njemu grieeh mori ljuude.
 A Saavez bii sklopljen radi čovjeka -
 - da bieedan u tmini više ne'luuta.

*

I Oon ga uzljuubi u kriilu Otčevu
 i sebe pokori Piismu i Propisu.
 Sav Zaakon izpuni i Zaavjet dovrši
 te Novi i Viečni Krvlju usavrši.

Ni daan Seedmi tad' ne priestuupi,
 i po'njem oosmi ostade prvim.
 Al' praava Života neema u sebi
komu daan oosmi nii'je sad Prvi.

*

Vjeeran če svojim' i zadnje izpunit':
puuci če njima pod Saavezom služit'.
Ali što vrieedi vlaadat' nad svima,
 kad bez LJuubavi spaasa ne'ima!

⁷Gamalielova pouka (“dogmatičarima”)
 (“... - da se i s Bogom u ratu ne nađete.”)

Kako je braćo Židovima?
 Njimai, i bez vjere,
 ostaje jamstvo:
 obećanje i ugovor -
 - Prooroci i Zaakon.

A da zakonoznaanci nijesu
proširivali zaapise i produživali reese,
 jednostrano,
 i danas bi živjeli
 spokojno.

A nama, Kristovima,
 kroza njih odkuupljenima,
 u vjeri je Noinoj,
 Abrahamovoj i Marijinoj
 živjeti Uzkrsloga.

Stoga, ne tražite
žita svrh pšenice,
nit' kruha svrh pogače!
 Sve što je nužno znati,
 Duh će vam na'vrieeme dati.

⁷st181120

.

⁸Vjera

Oo, kako je lako,
i kako je sladko,
u kuči Tvojoj
sred puka Tvooga
slaviti Tebe - Jedinoga!

Al' vaani, u svietu,
caarstva sred Zlooga,
snaage mi podaaj
da služba moja
svediilj bude
samo - slava Tvoja!

Bez stricepnje, bez suumnje;
strpljiv i spreman
da Svietlo Tvoje pronosim
i rieeč Tvoju predam.

·

⁹Ufanje

Padaju gore,
 diže se moore,
 Zemlja se treese,
 sav svieet se ruši.
 Miir je - u duuši.

Jad i muka,
 klewetna bruka;
 laaž mi se ruuga,
 licemjer suudi.
 Spokojan budi!

Čeka me milih
 predaka rood,
 a gostbu pripravlja
 Gospodin mooj.

¹⁰LJuubav

Pozdravu odzdravi;
 i istinu mu kaaži;
 i ruuku pruži;
 i zagrljaj vraati;
 raadnika izplaati;
 boogcu ne uzkraati!

Imeetak razdieeli
 da ne'zna s*vie*et cieeli;
 s*va*kom' duug odpusti;
 prieekor ne izuusti;
 Suud - N*J*emu prepusti!

I radostno piitaj,
 išti, zanovietaj!
 Taa, zar može dieete
 Otcu svoom' - da smeeta?!

¹¹Oo, čovječe!

(*“Slava na visinama Bogu, a na zemlji miir ljuudima, miljenicima
NJegovim!”;*
iz Evandeelja po Luuki)

Tii si kruna djela NJegovih
i slava Muudrosti NJegove.

Gospodaarom te imaanja postavi.
I od aandela manji koliko,
zamilova te više toliko.

Radosťno kroči pod zviezdama
jer one izvřše sve što im nareedi.

A tebi, jediinom', dopuusti luutati,
imaanjem NJegovim prkosno gaziti
da bi Ga, slobodan, mogao spoznati.

Podigni čelo i gledaj Spaas
što na'kriiž pribit je rad' naas!

Iz duuše *č*e tvoje Laažca izgnati,
kroz tvoje oči smrt *č*e iziič
i po'toom' *č*eš moč' viečno žiivjeti.

Ovo što sad ne razabireš
niti *č*eš oovdje moč' shvatiti:

smrt *č*e ti u Smrti nestati,
jer Oon je, i Sebe radi,
tebe moorao spaasiti!

¹²Miisao s neba (za S. S. K.)
 (“Nitko ne dolazi Otcu osim po meni.”)

Čisti i nevini, goli i slobodni -
 - za život vječni
 u zajedničtvu radostnu -
 od Rieči iz LJubavi stvoreni.

Ali po Lažcu zavedeni,
 spoznasmo da odtad nismo
 ni čisti ni nevini;
 u golotinji našoj više ne'bie ljepote.

I tako se, po svojoj slobodi,
 naadosmo nepremostivo
 od Očca odieeljeni -
 - napušteni i izgubljeni.

Nitko nas ne izagna,
 draagi mooj Silvije!
 Mii saami, nevjerni Rieči,
 kreenusmo puutom od mruka ka smrt!
 Mii, miljenici NJegovi, odbaacismo Ga.
 I nijedno stvorenje
 taaj kriivi puut naš iztočni
 ne mogaše više izpravit'.

Zato se LJubav-Rieč saama uputi
 i Spasitelj - jednim od'naas - postade;
 radi naas, umjesto naas i za naas, kroz muku i smrt prođe
 te nam, uzkriivši, vraata rajska opet otvori.

¹³Siina si nam poslao
 (“Pravednik *č*e od svoje vjere živjeti.”)

Tii Zaakon svooj nam dade
 jer ga, u buntu htjedosmo.
 Pa Propiise naše dopuusti
 jer ga, slaboumni, ne shvatismo.
 A malobrojne vršitelje reevne
 pravednicima si svojim nazvao.

Nu, čak ni oni najrevniji,
 i puni Straaha Tvooga,
 liice Tvoje gledati
 nit' smjehu, nit' mogahu stoga.

Jer Tii nam po prooroku kaaza
 da *č*e pravednik živjeti od vjere!
 Doista, dakle, neema Života
 ni od vršiteljstva prereevna -
 - Zaakona i Propiisa brjemeni,
 nego je hraana za Život: Vjera.

Sad, napokon, razumijem
 zašto si nam poslao Siina -
 - savršena Pravednika, jediina:
 Da nas izbavi od ugovora gola -
 - Zaakona i Propiisa, Saaveza staaaroga.

Jer ugovor odbacuje vjeru,
 i po-njemu zaasluga neema.
 Tek se gomilaju prieestupi naaši
 i sve smo dalje od NJega.
 (Ta, “Savršen je Zaakon Tvooj.”:
 Kako da ga čovjek obdrži?!)

Zato, od saamog početka,
 Žrtva NJegova bje: nužno Izpunjeenje
 za naše, toliko žuđeno, Odkupljeenje.

¹⁴Otac naš

(“... *siin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naade se!*”¹⁵)

Pusti me sad, Otče!
 Nee'ču dalje s Tobom.
 Stegu Tvoju više
 podnosit' ne'mogu.
 Puute Tvoje ne'znam,
 a kamo li volju.
 Što će sa-mnom biti
 saam želim da doznam.

Al' od toga daana:
 mučna naastojanja;
 sva se mudrost moja
 svela na - lutanja;
 nigdje duši mīra;
 nigdje uporišta.
 Život mooj izprazan
 i gori neg' ništa.

Izgubljen u tmīni,
 prepun grieha svojih:
 Oprosti mi, Otče!,
 razkajano molih.
 U očaju, s kriikom:
 Smiluj mi se, Otče!,
 ljuubav me je Tvoja
 zagrlila opet.

¹⁴st100417

¹⁵Zašto je težište na “izgubljen bijaše i naade se” umjesto na “bijaše mrtav i oživje”? Zato što nam je smrtnost neumitna, i (samo) **Oon** ju može uništiti, a “izgubiti se” i “naaći se” **naš** je izbor u slobodi koju nam je darovao.

¹⁶J/88

Dade mi: da vidim
 što oštrookci ne'vide;
 da čujem
 što tankouhci ne'čuju;
 da spoznam
 što umnici ne razabiru.

Pritisnu me da govorim
 što se drugi ne usuude.

Poučavah - *oholicom* me nazvaše;
 opominjah - *pravednika* izrugāše;
 kada viikah - *obsjednutim* me držaše;
 a kad činjah - *ludaaka* svi ismijaše.

Ali ništa od kaazanog'
 oni ne opovrgnuše;
 pred istinom bielodanom,
 naposljeedku, zamukoše.

I nitko se ne osmjeli
 uzstati na'mene.

Tad' znaanci, pa i prijatelji moji,
 glaave okreenuše i odoše.

Na-kraju, saam al' spokojan,
 u sjeni ruuke NJegove,
 umirem ovomu svieetu.

¹⁷Advocata nostra
 (“Što god vam rekne, učinite!”)

Teb', Kraljici nad zvīezdama,
 uznesenoj prie Daana,
 draguulj da je - Zemlja s nama!

"Fiat mihi!" čim si rekla
 Gabrielu sa nebesa,
 sotonu si mooc/ presjekla.

Pa od tada, sveudilj,
 Laažac svrdla i zavodi
 svakog koj' ti ne dohodi.

Al' ne-može unii/ onom'
 koj' usrdno moli s tobom
 da ga Siin tvooj vod' sa'sobom.

Jer je tvoja molba mila
 vjerom snaagu zadobila
 Službenica dok si biila.

Kano mati briižna jesi
 odvjetnice na nebesih¹⁸;
 zagovor je močan tvooj.

Pohodiš nas neprestance,
 razodkrivaš vražje zaamke
 srdcu čistom daaješ znaake:

Luard, Fatima, Guadalupe, ...
 Trsat, Siinj i Međugorje, ...
 ozdravljene toli duuše.

Hrvaati ti hvaalu daaju,
 i s Josipom, zaaručnikom,
 Sveetom Trojstvu se klanjaju.

¹⁷st040618

¹⁸čakavski lokativ

¹⁹“Do sedam puta?”

(*Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogrieeši
o'mene?*)

Nitko da spozna što čovjeka čini,
tE da bi biivao u Božjoj punini!

Kao da nii'smo odgovor znali,
jāsan i glāsan, bez “ako” il’ “ali”,
sažet muudro i preneseno,
izrEčen brojem za neizmijerno;
ljuudiMa predan za sve vrijeme.

Tiih sedam vaagnuše staari nam oṭci;
ni'njiih u srđcu ne mogasmo dostić[!].

Draže nam bijaše: *zuub za zuub i oko za-oko* ...;
pOsveta osvetom - paad u bezdan, u grotlo duboko.

Stavljam u robstvo bližnjega svoog',
nEvolju njegovu na obraz mooj.
Sedam čak puta (baš golem brooj!)
bijaše oproosta svih prie toog' -
- kaažem - razumij, o Bože mooj!

Prebroji zvieezde i kaapi kišne,
čUuj me, oo čovječe, mooj miljeniče:
Ja tisuḱkrat tebi odpuustih više -
- sada i vazda, i kad god zaišteš!

Ne'tlači brata sbog duuga njegova;
čEka te poolog u mojim njedrima;
priig'ni se milostno, pruži mu ruuku;
pomOgni nosit' mu njegovu muku.

Doista, ljuubav kad broji i gleda,
pOnizno spozna da nebrojeno jest too -
- sedamdeset puta sedam. .

IV. MMXX. - EXPERIMENTI GLOBALI ANNO

(Da se Vlasi ne dosjete ...!)

²⁰Kruni~~č~~-19 na Veliki Peetak 20.

(*“Tko hoće život svooj spaasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svooj poradi mene, taaj će ga spaasiti.”*)

Namislile mraačne sile
pokus svietski učiniti:
čovječaanstvo zaljuditi,
debelo ga zadužiti,
te ga sebi podčiniti.

I too ne bii prvi put.

Kruni~~č~~-gripu pojačаше,
po Zemlji ju razaslaše:
Smrtna pogib! - povikaše
i paniku posijaše:
Naas slušajte da se spaas’te!

Ni too ne bii prvi put.

Pastiiri se prestrašili²¹;
vjeru sveetu izgubili
i sveetu se s’obljčili;
vraata hraamska zatvorili²²;
stado vuucim prepustili.

Ee, too se sbii prvi put.

A korizma baš uzpuut!
Evo Peetka Velikoga!
Zar će Isus kriiž NAŠ, stoga,
uprtiti i ponieti
saam i bez naas (k’o i onda)?!
Ne’daj, Očče, drugi²³ put!

²⁰st040420

²¹Prie nego što opet zapjevamo *Gospodin je pastir mooj*, mooramo razkajano tužiti: *Izmičemo se postecf u pepelu i kostrieti . . .*

²²“I gle, zaavjesa se hraamska razdrie odosgor dōdolje, nadvoje, . . .” / “I zaavjesa se hraamska razdrie nadvoje, odosgor dōdolje. ” / . . . , a hraamska se zaavjesa razdrie po sredini.” Koliko puta ste čuli ove rieče?! Unatioč tomu, vii ste, zapravo, hraamsku zaavjesu ponovno podigli i zapriečili pristup žrtveniku, iako je Gospodin, svojom žrtvom, svima i za svagda pristup oslobodio.

²³Quo vadis Domine? *Idem u Riim da me ponovno razapnu.*

²⁴Stolje~~e~~ XXI.²⁵
(Plodovi Novoga Doba)

Život

Rad' "kvaliteete žiivljenja"
 ubiija se život -
 - u zač~~e~~etku.
 *

"Ženska praava"

Najprirodnije od'sveg' priirodnog':
 trudno~~o~~u i poro~~d~~aj -
 - pridodaše bolestima.
 *

Zdraavlje

Sredstvo posta
 životnim ciiljom -
 - čak i svrhom.
 *

Spokoj

Traažih ga po "zdravljaacima",
 a naađoh ga -
 - u bolnicama.
 *

Naobrazba

Na'sve straane znaanje,
 a nigdje zdrava razuma -
 - "cieloživotno učenje".
 *

Zaaštita

Paščad prosta,
 a ljuudi s brnjicama -
 - krunic/ 19.

²⁴st010920

²⁵A la "haiku" - na čaast svietskoj vlaadi.

²⁶Margareti, Luciji i Faustiini

ili

I jedno, i dvoje, i troje - sbii se i sbiiva se²⁷

(*"I ričēč je tieelom postala. I prebiiva(la) među nama."*)

Presveeto srđce Isusovo:

Isus-čovjek, neizmjerno nas ljuubivši,
žrtvova sebe za sve ljuude -
- jedanput i zauviek,
stvaarno i pojmljivo, na Kalvariji,
i odkuupi nas Krvlju svojom
iz robstva u odpadničtvu našem;
i opra, Vodom iz srđca probodena,
griehe praotaaca naših;
i razdrie nadvoje zaavjesu hraamsku
maknuvši Stražaara Ognjena
s puuta prema Otcu.

Nepresušno Milosrđe Božje:

Isus-Boog, neizmjerno nas ljuubeć,
neprestance i opetovano,
otaajestveno i mepojmljivo
na svakoj sveetoj misi -
- Gostbi Jaganjčevoj -
postaje Bogočovjekom,
izlieevajuć strpljivo, prie Suuda,
svoje neizcrpno milosrdno praaštanje
na sve naas - griešnike:
peruć skruušene pokajnike i
podizuć klonule što se u NJega uzdaju.

A ipak, gle, čuda li Oččeva:
ništa od toga bez Duha Sveetoga
i ponizna posluha NJezina -
- Škrinje Zaavjeta Novoga!

²⁶st100520

²⁷Stjepane prepametni, sad kaaži što je vrieeme (i njegova "kratka pooviest")!
Jesi li se bio zapiitao zašto se mudri Beerto nije usuudio o'tomu govoriti?

²⁸Pravila nova u ovo Od Nevjere Doba

Za fil~~o~~sofa:

Kad ne znaš razjasniti problem, degradiraj ideal (na ideologiju).

Za umjetnika:

Kad ne umješ pokazati dušu, odbaci model (pa eksperimentiraj ili “performiraj”).

Za znanstvenika:

Ako možeš i umješ, onda smješ (bez obzira na posljedice.).

Za demagoga

Ne “ako - onda” (kakvoća; uzrok - posljedica), nego “u-koliko - u-toliko” (količina; *input-output*), ne “da bi” (cilj; svrha), nego “kako bi” (način; sredstvo).

Za političara:

Ako ne možeš opameetiti ili popraviti sebe, onda zaljudi i pokvaari narod (počinjući s “građanskim udrugama”).

Za učitelja:

Neka ti “škoola za život” bude igra s partnerima (bo tii si, nesviestan, prošao “škoolu za smrt” - i, vidiš kako ti je!).

Za svećenika:

Kad već samo jedan Boog jest, svaka religija je tek inačica istoga kulta. (Ili, “Ko nas, bre, zavadi?!”).

Za novčara (po GKC):

Uloži u tvornicu divovskih igaala i sićušnih deeva.

Za potrke svietske vlade:

(*Od “ženskih i dječjih prava” do “globalnoga zatopljenja”, odnosno, “klimatskih promjena” i pandemije*)

Nama je toliko dobro da sviim silama i obmanama mooramo uvjeriti ostale da je, baš po nama, i njima dobro - najbolje što može biti- pa neka se ponašaju tako da se bez naših smjernica ništa ne mienja.

Za odgajatelja:

Ni ne pokazuj dietetu molitvenik, nego mu odmah kuupi “mobitelnik”!

P.S. (Naaputak za pučanstvo): Svakodnevno gledati državnu televiiziju!

²⁸st120520

²⁹“Ludost” Božja³⁰

Za odkup vječnih duša naših
žrtvova sveeto vremenito tielo svoje.

Tako: Duh vječni zatrieba i uze vremenito tielo
da odkupi svooj neodjeljivi dio -
- tielima našim udahnjene duše.

Za život, pak, vremenitih tiela naših
udahnjuje nam vječne duše

Tako: Ova vremenita tiela triebaju duše -
- dio nedjeljiva Duha,
koji mu se, nužno, vraća.

A za život vječni
blagovati nam je Tielo - ono Uzkrsló.

Tako: Kroz vremenena u bezvremenost,
s bezsmrtnom dušom u nerazpadljivu tielu,
do Očca po Sinu u Duhu Njihovu.

²⁹st190520

³⁰Jer “ludost” Božja mudrija je od ljudi!

³¹Novomu znanstveniku

Tii, koji sve p^oozorno p^romatraš,
 zar ne'vidiš
 da o^vo današnje
 ni^j'je oⁿo jučerašnje
 i da svo^oj p^okus
 pon^oviti ne'možeš?

Tii, koji sve p^oomno m^jeriš
 i bi^jležiš,
 do^bro ve^ć znaaš
 da i^sto
 ni^j'si ni dv^aput
 jedn^akim izm^jerio.

Tii, koji to^čno rač^unaš,
 zar si za^boravio
 da je sav tvoo^j rač^uun
 na nedokazivim poč^eelima,
 dak^le, v^jeri, zasⁿovan?

Tii, dak^ako, znaaš da i^ma neš^to š^to
 ni zamie^etiti, ni p^rov^jeriti,
 ni izm^jeriti, ni izrač^unati,
 pa čak ni sa^anjati
 nee'ćeš nit' možeš?

Pa ip^ak se tii,
 u lu^ud^oj uzⁿositosti,
 usu^đuješ tv^rditi
 da zⁿanost
 v^jeru vi^se ne'treba!

Sa^beri se i sh^vati(!):
 Poč^eetak svake spozⁿaje
 v^jera jest;
 i s^va i^stina
 iz v^jere izvⁱre.

³²Jučer, danas, sutra
ili
 Praksa u apsolutnosti³³

Danas
 mi je biti;
 i danas
 činiti.

Jer, jučer
 već prođe,
 a sutra -
 - 'ko dođe!?

I VJERA od
 JUČER
 za UFANJE
 SUTRA.

Samo danas BOŽJIM
 ČOVJEK može biti.
 Samo danas, dakle,
 po Volji činiti.

Ja o meni tako
 propuštam li 'lako
 bratu svoemu LJUBAV
 DANAS učiniti!

³²st160820

³³Nasuprot *Teoriji o relativnosti*. Hvala A. Einsteinu što je dokazavši fizičku relativnost, ukazao i na duhovnu apsolutnost!

³⁴TM, yoga, zen i iine izpraznosti

(A kad Siin Čovječji ponovno doođe, hoće li naač vjere na Zemlji?)

Moja braća, sva krštena,
 al' po Laažcu zavedena
 (obmaanjena, zasliepljena,
 od korjena odsječena,
 od Istine udaaljena,
 u bezpuuću izgubljena),
 na iztočne straane kreeću
 misleć oondje naač sreću.

Mrtveć miisli, lomeć tieela
 (hoteć stić do počela),
 mantraju do nesviestice
 (bulaazneć bezsmislice);
 jela već ne uživaју -
 - rad'je. biļje prežiivaју;
 čakre traaze i pipaju
 te k'o sliepci nabaadaju.

Vraćaју se obćinjeni,
 maglom snenom ovijeni,
 od Života odieeljeni.
 Kad se zbuude: Što se sbilo?
 Gore neg' je prie biļo:
 Sred punine - ništavilo.
 Za šarena su stakaalca
 dijamanti sad - u Laažca.

³⁵B-B-C³⁶

(*Glaasnik Božji u stoljeću XX.*)

Kako je moguće!?
 A jest moguće
 jer se i sad sbija,
 jer se i sad skriva
 djelo njegovo
 Duhom nadahnuto.
 Tako je moguće
 proći kroza' sav
 suustav naobrazbeni
 i ne doznati
 za čovjeka od Istine,
 a kamo li čuti
 njegov jasan glaas:
 opetovanu riječ Božju
 iz usta njegovih,
 iz pera njegova,
 što razkrinkaava
 Čovjekubojicu - Lažca
 i služinčad mu opak.
 Vii, bezčutni "velenovčari";
 i vii, umišljeni "luciferi";
 i svi vaši "klubovi";
 i vii, samozvani "zidaari" -
 - izvršitelji njihovi:
 vii, oprosti mi Bože!,
 leeglo ste gujinje -
 - novovieki grobari
 i običeljeni grobovi.

³⁵vr270820

³⁶Ne, nije *British Broadcasting Corporation* nego *Belloc-Bering-Chesterton*.
 Jer, da su joj bili uuzor, zasjao bi, a ne se pomračio i urušio "Goordi Albion"!

³⁷Život i smrt

(Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre ...)

Vii, kojii umisliste
 da umjete raazlikovati
 žiivo od nežiiva
 (štoviše, da znaate
 što je život,
 pa ga, oholo i
 zlonamjerno, tražite
 u svemirskomu prostranstvu),
 odgovorite(!) mi:
Je li pšenično zrno žiivo?

A jaa vama
 unapried kaažem:
 Bezumno je pitanje:
 “Što i gdje je život?”
 Jer, počelo je
 da Život Jest.
 A nežiivo,
 pa i smrt,
 saastavnica je sveg’ stvorena -
 - proostora i vriemena.

I stoga,
 sve od NJega
 stvoreno
 nužno umire,
 a sve po NJemu
 rođeno
 samo se mieenja
 i vraća - Životu.
 Dakle, život jest
odnos i veza do Boga,
 a smrt je staaanje -
 - kad neema toga.

³⁸Gdje nam je dom?

*(U domu Očca mojega ima mnogo stanova... Idem pripravit vam
mjesto.)*

Oo, Tysone³⁹ učeni,
kad ~~č~~š ~~do~~č k ~~se~~bi!?
Zmija ti je Evina
sklupčana u njedrim’.

Premda jedva sluutiš
što sve čovjek može,
dobro ti je znaano
ono što ne’ može.

Što smučuješ mlaadež?
Što joj kraadeš snoove?
Što joj nudiš maglu
i “znanstvene foore”?

Zemlja da je nama tieesna?!
Da nam fali zraaka, vode ...?!
Čeljad broojna i još bieesna,
pa sa Zemlje neka ode?!

Puste, Goobi i Saharu
možemo ozeleniti;
ni podmorje preduboko
nii’je teežko nastaaniti.

Al’ do zvieezda, ni najbližih,
ma daali se polomiti,
ovim tieelom razpadljivim
ne’možemo NIKAD stič’.

Što se brineš, što se piitaš
i tieskobno glaavom klimaš,
kada več dvaa tisučjeeča
odgovore na’too imaš?!

Oovdje jedno tek je važno,
jediino too Zemlji trieba:
iz ljuubavi bratu svoomu
pružit’ pomoć čim zatrieba.

³⁸st010920

³⁹Neil deGrasse Tyson and comp.

⁴⁰Zaavršno izvješće kao (o)poruka

(... Ako se, dakle, pokloniš preda mnom, sve je tvoje..
... Klanjaj se Gospodinu Bogu svojemu i njemu jedinomu služi!)

Na ovomu svieetu
samo jedan se
neprekidni vodi rat:

prepredena laaž izkri_vljuje istinu;
priizemna lukavost ruuga se muudrosti;
prik_rivena mržnja reeži na ljuubav;
zlurada pakost zaavidi dobroti;;
dvolična hiinba kleveće milosrđe;
smrtni grieesi izsmijaavaju vrliine;
robovski su laanci u pomoć bližnjemu;
dim iz mračnih odaaja zastire svetlost.

Odkriva_telj stvorenoga umi_išlja se stvoriteljom.
Viečna smrt nasrće na život od začetak.

Laažac i Čovjekoubojica od početka
zaogrnuo je svoje poklonike
plaaštom:zaavodničkim
satkanim od:

bogatstva bez saavjesti i moć bez milosti;
umjetnosti bez lieposti i znanosti bez odgovornosti;
praava bez čudoređa i dužnosti bez milosrđa;
briiga bez skrbi i dobročinstava bez sućuti;
veseelja bez radosti i sreće bez zadovoljstva;
raada bez molitve i mira bez spokoja.
zdraavlja bez svrhe i dostojanstva bez uporišta;
novih parateorija za opravdanje staarih porooka;
istospolnih parova i potomstva po naaručbi;
ljuudi bez naaroda i pojediniaca bez obitelji;
stvorenja bez Stvoritelja i spaasenja bez Spasitelja;
ohola jastva bez tebe i njega;
nadmena mistva bez vaas i njih.

⁴⁰st171220

I razmjestio ih
 diiljem Zemlje:
 po hiper-baankama i svietskim fondovima;
 po samozvanim akademijama i nebuloznim institutima;
 po sveučilišnim katedrama i iztraživačkim laboratorijima;
 po korumpiranim vladama i podkupljenim sudištima;
 po lokalnim loožama i globalnim klubovima;
 po građanskim udrugama i nastranim skupinama;
 po javnim medijima i obmanjivačkim portalima.

I uvukao se
 u staare kultove
 i nove religije
 podmetnuvši:
 šareni krpež kao savršenu celinu;
 otuđenost kao duhovno prosvjetljenje;
 prazninu kao posvemašnje izpunjenje;
 ništavilo kao konačno svrhu;
 retuširanu kvazi-kopiju kao izvornik;
 nadri-naauk i herezu kao bogoslovlje;
 političku korektnost da se ne kaaže istina;
 ekumenizam kao puut u panpoganstvo;
 snošljivost kao kriinku za laaž i obmanu;
 zatiranje drugačijega kao Božju volju;
 naadu, kao kriepost bez vjere, za ufanje ;
 puučke običaje i magiju, bez spoznaje, kao vjeru ;
 ljubav kao nešto što se priima umjesto daruje;
 dobro djelo kao obvezu bez ljubavi;
 pooreznu olakšicu kao dokaz za milosrđe;
 odklon od poroka kao žrtvu;
 hrvanje s lošim naavikama kao pokoru;
 izpriku kao kajanje i zastaru kao oprostćenje.

No, najbolnije od svega
 pogaada too
 što mnogi od
 naše najstarije braće
 postadoše
 vojskovođama Zaavodnikovim!

Jer, premda
 unapried izabrani
 i opetovano poučavani,
 ne prepoznaše
 obećano Izpunjenje
 i ne'udoše u
Svietlost na prosvietljenje (sviju) naaro(o)da,
slavu puka svooga israelkoga.

Pa i sada,
 misleći da (samo
oni) znaju,
 tvrda im srđca
 i ohole glaave
 sveudiilj
vjerovati odbijaju.
 Oo, daaj im da,
 napokon,
 Milost uzljuube
 i Istinu spoznaju!
 A Istinu, cielovitu,
 samo sveobća Crkva Kristova -
 - mistično Tieelo NJegovo,
 Braniteljom nadahnuta
 izpovieda i braani.
 I sveeta jest i griešna je;
 riečju i krvlju svjedočka;
 svetripeća, mučenička;
 često slaba, nevjernička.
 Pa tada
 ne'slavi uumon - doostojno;
 ne'hvaali duušom - radoštno;
 ne'moli srđcem - skruušeno;
 ne'praašta bijećem - podpuno;
 ne'ljuubi bližnjeg' izkreno.
 Griehom se sveeto podieli
 i kleetva blagoslov odmieni,
 pa tako raazdor nastuupi.

Iztočna kriilo malakše
 jer se pastiri njegovi
 državama svojim suobličise
 i stada svoja zapustiše.

A ono zaapadno
 ljuuto i boolno je ranjeno:
 Loza se od trsa odciepi
 i mladice broojne potjera,
 ali, bez soka životna,
 suša joj prieeti pogubna,
 ako se na trs izvorni
 opet i žuurno ne uciepi.

I zato sada,
 u ovo vrieme,
 Vraata Paklena
 sa svojim sluugama,
 svom silinom,
 podmuuklo,
 udaraju na Maačku i Učiteljicu -
 - Crkvu Katoličku,
 posljednju utvrdu
 koju nikako ne'mogu
 (niti će ikad moći)
 nadvlaadati.

Jer, Glaava
 njuu utemelji:
Tii si Petar-Stieena, i na tooj stieeni
sagraadit će Crkvu svoju ...;
 i vjernima svojim
 obećanje dade:
... jaa sam s vama u sve dane -
- do svršetka svijeta.

A tada,
prignut će se svako koljeno
i svaki će jezik priznati:
Isus jest Krist,
Kraalj i Gospodin.

VII. ČĚT'RI ŽĚNE - BEZIMENE (i još jědna)

(Tko je maačka moja, tko li braća moja?)

⁴¹Čet'ri žene bezimene - Prolog

(*Maajka moja, braća moja - oni su kojii rieč Božju slušaju i vrše.*)

Po svoom' kraju luutajuć,
na izvor je dolazila;
iskala je, i ne'znajuć,
vode žiive da bi pila.

I Oon doođe, s njoom prozbori -
- Samaarija se napoji!

NJega vidje, te posluša,
i spozna Ga njeez'na duša.

Priimi vjeru darovanu:
laažni bozi svi nestanu.

Usrdno Mu se uteče -
- u'pomoć joj Oon priteče!

Priprosta, al' žeedna NJega,
slušajuć Ga podno briiega,
posred srđca Rieč ju dirne:
do nebese Mater digne.

Obistini se, doista:
srđce puno - usta čista!

U očaju, izgubljena,
čuu za'NJega, milosrdna.
Sva u suzam' k NJemu kreene
i preda Mu griješno brjeme.
Pun je oprost zadobila -
- toliko Ga je ljuubila!

⁴¹st05(06)0421 - Velika Subota

⁴²Na Jakovljevu zdeencu
(Jaa sam, jaa koji s tobom govorim.)

Umoran od puuta, žege,
 na Jakovljev Zdeenac sjede.

Daaj mi piti! - ženi reče,
 i prošnjom ju toom zateče.

*Kad bi znala tko ti ište
 iz toog' zdeena zagrabiti,
 tii bi od'njeg' zaiskala
 vode žiive se napiti.*

Jakov vam je ostavio
 too iz'čeg' je i saam pio.
 Samo njeg'vu vodu htjeti -
 - svak' *če* opet ožeednjeti

*Voda koju jaa ču dati,
 izvorom *če* mu postati;
 nikad nee'*če* ožeednjeti
 jer struuji u život viečni.*

Proorok jesi, Gospodine,
 pa mi kaaži rad' istine(!):
 Gdje se klanjat' trieba NJemu -
 - oovdje il' Jeruzalemu?

Svako zemno mjesto sveeto
oskv^rnut' *œ* čovjek grie^ehom!

*Vjeruj ženo, čas dolazi,
u Istini i u Duhu
klanjatelj Otac traži.*

Izabranim rodom prođe:
Kraaljevstvo mu navieštaše.
Al' ne'htjede ka^azat' tko je -
- saami Svoog' ne'prepoznaše.

A ženi iz iina roda,
koja žeeljno za^a'NJ upiita,
saam se odmah očitova:
Mesija sam, jaa, doista.

⁴³Dieṭca, psič̣ i mrvice

(Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Israelova.)

Kana'anka iz Sidona,
a grčkoga bieše roda,
spozna Sijna Davidova.

I odlučno kreenu za NJiim
viičuč̣ među izabranim:
Smiluj mi se! i Pomoẓi!
Sotona mi kčeer odnosi.

Da pokaaze Oon svojima
kako, vjerom i molitvom,
svatko Božju milost priima,
premda joj je znao duušu,
stavi njuu na teežku kuušnj̣u:

Kruh koji je daar za dieṭcu
ne priliči baacit' šteencu.

Al' ne'klonu taa poganka,
ne'dade se uvriediti:

I mrvice s Tvooga stola
mogu psič̣e nasititi.

Zadiivi too Gospodina:
Velika je tvoja vjera!
Zloduh ti je 'z kčeri 'ztjeran.

I tako, eto, znameenj̣em ovim
pokaaza Oon ovcama svojim,
kao i ostalim' koji too nii'su,
da svi naarodi NJegovi su.

⁴³st050321

⁴⁴Elizabeta druga

(Blaažena utroba koja Te nosila i prsi koje si sisao!)

Koja bii taa prosvieetljena(?);
 koja bii taa, nepoznata,
 što'no, puna Duha Sveeta,
 usred mnoštva nebrojena,
 glaas podignu iznenada(?):

*Oo, blaažena taa utroba
 koja Tebe je nosila,
 i tee prsi i too mlieeko
 kojima Te je dojila!*

Ona, k'o Elizabeta,
 premda znaanja ne postignuv',
 zanesena, uzhičena,
 Djevicu u nebo dignu.

Too glaas bieše iz srdaca
 svijju bogotražiteelja
 kojii, vjerni Obečaanju,
 čekahu na Spasitelja.

⁴⁴st090321

⁴⁵Vidiš li ovu ženu?⁴⁶

(Kad bi ovaj bio Proorok, znao bi ...)

Poznata u cieelom' graadu;
da j' griješnica, too svi znaadu.

Ona dozna gdje odsjede
pa Mu priiđe - bez besjede.

Suzama Mu noge obli;
vlaasim' svojim ih posuuši;
ne presta ih cjelijivati
odkako se do NJeg' spusti;
i pomašću dragocienom
pomaza ih ruukam' nježno.

Velik' oprost - vel'ka ljuubav,
maali oprost - maalog' duuga

*Stog', Šimune, jaa kaažem ti,
oprošteni njooj su grieesi.*

*Mnogo, mnogo je griešila,
al' još više Me j' - ljuubila.*

*I vlaastan je Siin Čovječji
griehe praaštat' Božjoj dijetci.*

⁴⁵st090321

⁴⁶Ovaj se je događaj (Lk 7, 36-50) zbilo **prie Preobraženja Gospodinova** (Lk 9, 28-36). Ivan navodi (Iv 11, 1-3) da je Marija iz Betanije (Lazarova i Maartina sestra) bila pomazala Gospodina i otrlala mu noge svojim vlašima. Nadalje (Iv 12, 1-3), taa ista Marija je opet pomazala Gospodina (*poli Ga po glaavi; za uukop*), ali se too zbilo *šeest dana prie Pashe* u kući *Šimuna Gubavca*, pošto Isus uzkrisi Lazara. Lazar ovdje bijaše *sustolnik* - ne domaćin, a Maarta posluživaše - i drugi put. Prvi put (Lk 10, 38-42) je Marija sjedila do noogu Gospodinovih i izabrala bolji dio. Pa ipak, meni se čini da ova žena ("poznata griješnica u graadu") nji'je spomenuta Marija. Poveznica ove žene s Marijom jest otiranje Isusovih noguu vlašima (izkaz velike ljuubavi i poniznosti) i isto ime domaćinovo - Šimun - koje je u Židoova bilo učestalo. No, prvi je bio farizej, a drugi, možda, po Isusu ozdravljeni gubavac!). Ne raadi se ni o Mariji iz Magdale - Magdaleni (iz koje je Isus bio izгнаo sedam zlođuha), jer ova žena ne bijaše obsjednuta.

⁴⁷“Ukradena” milost
ili
 Uslišana “priestupnica”
(Tko me se too dotaknuo?)

Sav imeetak je razdala,
 toliko je bolovala.
 Al’ se za’nju lieek ne’naade -
 - sve gore joj b’ješe staanje.

Čuvši NJega što besjedi,
 vidjev djelo koj’ uslieedi,
 povjerova u trenuutku:
Oon ozdraavlja put i dušu!
Kako k NJemu bez pooziva?

Pred vraatima aandel-kerub
 mač ognjeni izsuukao,
 a u Hraamu je svojemu
 Zaavjesa nam podigao.

Ma, ne’triebam govoriti
nit’ Ga išta sad moliti.
I ne’moora Oon ni znati
da Spaas mi je jedincati.

Prikrasti ću se kroz svietinu,
prignuti se sve do zemlje
i skuute Mu dotaknuti.
Da, tako ću ozdraviti!

Obradova smjelost njee’zna
 Gospodina usred mnoštva:
Hraabro kćeri galilejska -
 - tii po vjeri do spaseenja!

⁴⁷st241022

VIII. SILVA RERUM

*(Uusta bez Duha neka o NJemu ne govore! Neka šuute dok Duh
na'njih ne prozbori!)*

⁴⁸Mač i Miir

(Mt 10, 12-13; Lk 10, 5-6; Lk 24, 36-38; Iv 20, 19-21;
Mt 10, 34-37; Lk 12, 51-53)

Zlurado se ruugajuč
i u sebi likujuč,
dežurni prosvietitelj
u'glaas viiču protu meni:

Tii što čitaš Piisma Sveeta,
jesi l' naš'o onaa mjesta
kojaa jasno kaažu, eto:
Contradictio in adjecto!?

Nasmješih im se u liice:
Baš sam ček'o vaas, lisiice!
Lukavost je grdna maana
kada joj je muudrost straana.

Zaa'te Miir je čim ga želiš
i rado ga s bližnjim' dieeliš;
na tebi *ø* počinuti;
srđce *ø* ti izpuniti.

A ako Ga, pak, odbiješ,
saam se od'NJeg odijeljuješ.
Too je **Mač** što **na sveet** pada
i dieeli ga na'dvaa stada.

Od'vaas bi pošteno biilo,
bo vam uum bluudi čadilom,
priznati: *Što nam se htilo* -
- *too se je nama i snilo.*

⁴⁹Mii - suvriemeni kršćani
(A tko se odreče mene pred ljuudima . . .)

Daar dragocien, nezaaslužan:
 svietlo sjaajno na čelima,
 sool istinsku u miislima
 milosrđe u gruudima
 mii prekrismo strahovima,
 nevjerom i slabostima
 u proolaznim probiitcima.

Tako smo Ga vješto skrili
 i svieetu se s'oblićili
 da ni saami več ne'znamo,
 (kada Pomoć zatriebamo)
 gdje li smo Ga ostavili -
 - u koju Ga nišu s'bili,
 k'o da smo poseniilili.

Al' od toga još gore je
 kad znaademo Izdan gdje je,
 al' hraabrosti više neema
 svjedoččaanstvo dat' za'NJega.
 Oo, smiluj se, Dobrostivi,
 jer smo slabi svi smo kriivi!
 U nama svooj daar ožiivi!

⁴⁹st180421

⁵⁰“Jaa znaam: Isus i Marija!”
(Sveeta Kim Agato, moli zaa'me!)

U pamet joj nij'je mogla
 Vieest Radostna se smjestiti:
 svela se na dvie rieeči
 što ih umje prozboriti.
 Al' u srdcu njezinomu
 toliko je mjesta bijilo ,
 da se Jagnje Božje s Maajkom,
 u'njem' toplo udomilo
 i za svagda nastaanilo
 Za kršteenje tvoje, A-gi,
 Vjerovanje kaaži pria!
 “Jaa znaam: Isus, i Marija!”,
 A Očce naš, A-gi mila!?
 “Jaa znaam: Isus, i Marija!”;
 A kako si se molila?
 “Samo: Isus, i Marija!”

Krvnik ljuuti, pobiesnjeli,
 mrcvaari ju i prebiija:
 Odrekni se tiih imeena,
 ako hoćeš ostat' žiiva!
 Ona njemu, zaneseno:
 “Jaa znaam: Isus i Marija!”

A jaa, napokon, znaam
 što je Paavlov Hiiman LJubavi;
 i zašto je mudri Akviinac, na samrti,
 rekao neka se sve što oon napiisa,
 k'o slama, bez žaala - zapaali.

⁵¹Što bolii najviše?

(*Ali jer si mlaak, ni studen ni vruć/, povraatit ću te iz svojih usta.*)

Posvuda oon me progoni:

tlači i sved obtužuje;
i braću moju zlostavlja;
i gazi moje sveetinje;
i ruši moje hraamove.

Sve tieelo moje izrani.

Al' tiime oon, i ne'hoteć/
Gospodinom me priznaje
sa svakim koji revnuje
il' izgara sav za'mene.

A tii, što tii mi učini!?:

Tii pokraj mene prolaziš;
ni u'komu me ne'vidiš;
ne zaigra tii s radostnim';
nit' zakuka sa žalostnim';
oon ime moje pogrdi,
a tii me šuutnjom zataaji;
tii hraam si mi sagraadio,
al' nii'si **k meni** došao.

Nevjera tvoja teža m' je
neg' pakoosti sve njegove!

A tvoja mlaakost bolli me
k'o muka ona preteežka,
što jaa ju podnieh za'tebe.

⁵²Društvene mreže

Na sve straane blebetanje,
 laprdanje, glumatanje ...
 'Z praznih glaavaa buče usta
 prikazuju^č školski suustav.

Šestnaest i više ljeeta
 učili ih protu Svieta.
 Nii'je čudo, s toga posla,
 da ne'vide dalj' od nosa?!

I što manje razumiju,
 to se više nadvikuju,
 misle^ć da količina
 dokazuje što j' istina.

Pa je tak' i "u koliko?"
 postal' za'njih "ukoliko!",
 te, umjesto s pravim "ako",
 "logikaju" naopako.

A prije neg' shvate svrhu,
 oni način najavljuju,
 bo, umjesto "da" bi nešto,
 šuplje "kako" propisuju.

Neuk čovjek je bar svjestan
 da su usta orgaan tiesan.
 Škoolnik ~~č~~ ih razjaapiti
 čak za gluupost izvaaliti!

*Neka usta ne govore
 dok se Duha ne napoje!
 Ponizna je u'njih šutnja
 glasnija od gromka tuutnja.*

⁵²st140521

⁵³“Western” vs. “Potjera”

Nekad bijaše:
Ubiij sve i v̄raati se saam!,
 a danas kaažu:
Uzmi sve⁵⁴ i v̄raati se k naam'!

⁵³st170521

⁵⁴pokadkad i srednju

⁵⁵Vukopisno svetogrđe
ili
 Što i koga “iš-čekujemo”?⁵⁶
 (... *Tvooj slaavni dolazak izčekujemo!*)

Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii vrano, s moog' krovista!
 Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii kooko, iz dvorišta!
 Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii sviinjo, s pojilišta!
 Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii straanče, s moog' staništa!

Uvuuk'o se kao miš
 taaj opaki viirus “iš”,
 da nam jezik opogani;
 da nam duušu ljuuto rani;
 da vrijeđamo izgoneč
 baš onoga kog' čekamo.

Oprosti nam Gospodine,
 što za svake sveete mise,
 dok Te željno zaziivamo,
 netko zloban “iš” podmetnu:
 iz Tvoog' hraama Te tjeramo!

Vii, pastjiri odabrani,
 Duhom Sveetim pomazani,
 vlaast imate, ne časite:
 “iš” iz Crkve izbaacite -
 - Tieelo s Glaavom povežite!

⁵⁵st280821

⁵⁶A čuje se i “molitva” ... *da nam uš-čuwa vjeru* ... Vukopis nam, evo, ne nagrđuje samo Hrvatski Jezik - duušu našega naaroda - nego, još gore, vrijeđa i saamoga Spasitelja našega.

⁵⁷Propuh (subkulturni) od iztočnih straana

Poviestni se usud sbio:
 Braču našu, od iztoka,
 peet stoljeeča neprebolnih
 Otoman bje porobio.
 Sve im muuze utihnule,
 jezik se opoganio,
 nigdje knjige, nigdje pjesme,
 duh naarodni zanieemio.
 Kad od robstva vrieeme miinu
 i osvete straašne ruuka,
 hoteeč' sveietu kaazat' tko su,
 naadoše se na'stooo muuka:
 što napiisat' u "passportu"?
Od koriica do koriica -
- sadržaja neema;
peetsto praaznih je straniica
(tek propuh i hladilica),
popunit' njih trieba.
Laži, laži i ponavlja!
Kraadi, kraadi i ne'vračaj!
Što nam mogu tii paapinci
dok nas štite svietski tminci?!
 Nalegoše na Dubravu,
 od slobode diiku draagu;
 peerje njeez'no čerupaju
 (maahalicu sustavljaju),
 njiim' se sveietu predstavljaju.
 Sraamiti se oni nee'č,
 a kakmo li se prepasti.
 I sveetoga Vlaaha on' č
 pokušati nam ukrasti!

⁵⁷Na sv. Blaža (Vlaaha) L.G. 2022

⁵⁸Volja Očeva
(*Ali ne kako jaa hoću . . .*)

Nii četrdeset godiina puustinjske škoole,
uza'sva znameenja i izbavljeenje,
i obećanje o *među i mlieku*
ne'bje im dosta da uprave hood
i usklade volju svoju s Očevom.

A Oon u četrdeset daana puustinjskih
proode kroz kušnje i zaamke đavlove,
te posve predan volji Očevoj,
navieesti i obeća rođenje na' novo -
- za Kraaljevstvo Božje - Nebesko.

Oslika ga prispodobama čudesnim
i učvrsti naaukom uzvišenim
i potvrdi sviim djelima silnim,
te oplienivši sebe do'kraja,
odkri im Puut, Istinu i Život.

No, NJegovi Ga odbaaciše.
Ali Oon njima vjeran ostade,
te svlaadavši posljednju i strahotnu
Kušnju Getsemansku,
pristup k Očcu svima otvori .

*

U NJemu bje jedna volja,
al' od dviju salivena.
A sva muka čovječja je:
Dragovoljno reći Očcu,
Budi vasda volja Tvoja!

⁵⁹Zaavjesa Hraamska

(I gle, zaavjesa se hraamska razdrie odosgor dodolje, nadvoje ...)

Oon Vrt Edenski zatvori
i aandela-keruba postavi
s mačem straašnim,
ognjenim,
da nitko u'njeg' ne'uude
dok Zmiju,
Laažca otrovnog',
Istina Njeg'va ne svlaada
i u prašinu zemnu obori.

Jaganjac Božji,
Ljubljeni,
u Ženi se čovjekom učini
te sebe
za Žrtvu prinese:
U Krvi
Laažca utopi;
i do dna Paklena
Žena ga peetom prignječi.

Tada aandeo-kerubiin,
od Raja vraatar Gospodnji,
podignu mač svooj,
ognjeni;
zamahnu snažno
i udari:
okove Smrtne polomi
i Vraata Raajska,
za'svagda,
svooj dijetci Božjoj
otvori.

Tko uuči hoće, nek' doođe,
nek' Spasitelju pristuupi,
i pomireenje sa Stvoorcem
skruušeno od'Njeg' izmoli.

⁵⁹st230522

⁶⁰Trii stuupa
(Utielovljeenje, Odkupljeenje i Uzkrsnuoče)

Trii su stuupa što moost nose,
 nad bezdanom - spaas donose.

I sva trii su Božje djelo,
 al' s čovjekom učinjeno.

Boog se je utielovio,
Fiat mihi! pok se sbio;
 Mukom, smrću, naas **odkuupi**,
 Pashi pravoj kad pristuupi;
 Božji Siin je **uzkrnuo**,
 Siin Čovječji pok je umro.

K'o čovjek se rad' naas rodi,
 da naas zaa'se oslobodi;
 sve odkuupi krvlju svojom,
 da bi duše bile s Bogom;

Ali da je na'tom' stao,
 čovjek Boga ne b' gledao.
 I svieet tvaarni što j' stvorio,
 izpraznim bi djelom bio:
Novo Nebo - sve duhovno;
Nova Zemlja - mrtvo slovo!

Zato uzsta Oon od mrtvih
 da tielesno sve posveeti,
 i da vraati život viečni
 što ga Lažac nam' zaprieči.
 Suobličen tad' Mu tieelom,
 čovjek kroči *Nebo-Zemljom*.

⁶¹U Qnaja Daan

Kad utihne strahotni huuk,
 u Qnaja Daan,
 nastat če sveobča muuk,
 gromkiji neg' straašan zvuuk.

I bit čěš
 siilno iznenaden
 onima koji te okružuju,
 i zaprepasćen
 sbog onih odieljenih od'tebe,
 ili obratno.

I zavaapit čěš il' proosvjedovat',
 al' glaas se tvooj čuti nee'če.
 Jer, u Suuča pravednoga
 praavni lieek je nepoznat
 i opravdaanje izlišno.

⁶²..., jer ...

Oon je s nama⁶³,
 jer
 je žiiv u *Euharistiji*;
 Oon je žiiv u *Euharistiji*,
 jer
 je *Duh-Žvotvorac sisao*.
Duh-Životvorac je sisao,
 jer
 Ga je Oon od *Otca poslao*.
 Oon Ga je od *Otca poslao*,
 jer
 je k *Otcu uzišao*.
 Oon je k *Otcu uzišao*⁶⁴,
 jer
 je *slavodobitno uzkrsnuo*.
 Oon je *slavodobitno uzkrsnuo*,
 jer
 je *izvršio volju Otčevu*.
 Oon ie *izvršio volju Otčevu*,
 jer
 se *dragovoljno predao na muku i smrt*
 Oon se *dragovoljno predao na muku i smrt*,
 jer
 nas je ljuubio te *svojom krvlju odkuupio*.
 Oon nas je *svojom krvlju odkuupio*,
 jer
 je Odkupljeenje prvi uuvjet za *nase spaasenje*.
 A radi naas i radi *našega spaasenja*,
 Oon *de opet doođl*.
Marana tha Isuse!

⁶²_{vr270722}

⁶³*u sve dgane do svršetka svieteta*

⁶⁴*da nam pripremi stanove*

⁶⁵Hirošima vriišti! - Nagasaki moli!

ili

Od Xabiera do Isa'a

Straanac u huci
Viečnu Rieeč im naviesti.
Sjeme je palo.

*

U mlaadu žitu
koosac nesmiljen kosi.
Njiva u krvi.

*

Gle, novi došljak
ozeleni krvavo!
Proorok bijaše.

*

U ljetno jutro		Za daana trii
vatrene kuugle plamen;	*	i drugu bliesak ognjeni;
Hirošima - krik!		Nagasaki - miir!

*

Oštra katana		Obgrljeni kriiž
osvetno izsuukana.	*	i usrdna molitva .
Oko za oko . . .		Prosti Gospode!

*

Krvavo suunce
u'diilj nečujno plače;
Srđce otvrdlo.

*

Zločinac ratni -
- zašto oprost ne'traaži?!
Druug je hinbeni.

*

Silazak čekaj -
- saam ne'možeš uziič!
Too je Istina.

⁶⁶XXX

AAA